

той не пропускаше случай да се пошегува.

- Сабрикувам си настроения за написване на хумор, като чета "поздга". Тук има гениални наивности, а всяко гениално нещо действително стимулиращо.

И като отваряше пликчето с разни наивни стихотворения и вицове, превиваше се от смех:

- Смей се, а всъщност ми е жал. Колко ли разчитат тези момци да си видят името в списанието!

И много често поправяше, та чак изново написваше нещо и подписваше "автора".

- да си види името! Това ще го окуражи; то и ще му покаже, как трябва да се пише.

Смехът на Христо, прочее, не беше израз на презрение, а изблик-~~ване~~ бате от дупката му, - и закриваше с добротворство.

Авторът на "да бъде ден" не можеше да бъде строг със слабите, с "Цветаевката", с "Гавроша"...

Тази книга ми беше подарена с непретенциозен рисуван надпис:

"На Бръзцов Христо,
за да сме на чисто!.."

Едно мое напускане на България с Грабларев, прекъсна връзката ми с Христо. С него се срещнахме по-късно в хумористичното списание "Маскарад" - 1924-1925 г., в което излезе и последното му стихотворение, малко преди смъртта му. По това време той е бил в Горна-Баня, на лечение, за промяна на въздуха. До последния миг на живота си запазил духа си, хумора. Приятел, който успял да го открие, - защото Христо винаги мълчеше около отшелничеството си, - казваше, че го е намерил с дух на съвсем здрав човек. Мъчно му ставало, когато помислявал, че ще трябва да се раздели от своята многообична жена. За тази част от живота си той не говорел с никого, като държеше настрана от чуждото любопитство своите кристално чисти чувства към приятелката си. Не на този ли период от живота му трябва да се отдаде изнежването на перото му, за да пише и такива стихове:

"Като теменухен остров в лунносребърни води"...

... Сидният, който писа "Червените ескадрони", "Северният Спартак", "Москва", "Северното сияние" и други гриметевични стихотворения.

Изпратилме Христа с червен плат връз колчето му, с многолюдно шествие подир останките му. В сърцата на приятелите си, обаче, ~~беше~~ и за широките народни маси, - той остана жив. ~~даже ни съвсем~~ ~~пропуснал годишнина от смъртта му, без да спомена за него; и в~~